

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

02 decembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda,

examinând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Ciubara Mariana în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 14 iulie 2020, în cauza penală în privința lui,

Puiu Eduard xxxx, născut la xxxx în s. Prăjila, r-nul Florești, domiciliat în s. xxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 06.06.2019 – 17.12.2019;

instanța de apel: 28.01.2020 – 14.07.2020;

instanța de recurs: 24.09.2020 – 02.12.2020.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătorei Soroca, sediul Florești din 17 decembrie 2019, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Puiu Eduard a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin.(3) lit. b) Cod penal și condamnat la pedeapsa penală sub formă de 1 an închisoare în penitenciar semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de 5 ani.

În baza art. 85 Cod penal, a fost adăugat la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei Edineț, sediul Central din 13.10.2016, stabilindu-i definitiv lui Puiu Eduard o pedeapsă sub formă de 4 (ani) și 2 (luni) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de 5 ani, prin aplicarea prevederilor articolului 90¹ Cod penal, prima parte a pedepsei - 2 (doi) ani și 2 (luni) luni de închisoare se va executa în penitenciar, iar restul pedepsei - 2 (doi) ani, închisoare se suspendă condiționat cu fixarea termenului de probațiune de 2 (doi) ani.

S-a dispus încasarea în mod solidar de la Puiu Eduard a cheltuielilor judiciare pentru efectuarea expertizei judiciare, în sumă de 2800 lei, în contul bugetului de stat.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. În sentință, prima instanță a constatat că, inculpatul Puiu Eduard, în circumstanțe necunoscute organului de urmărire penală, a intrat în posesia a unui tub cilindric confecționat din metal și un fragment de butelie polimerică în care, conform raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/2-1233 din 13.03.2019 s-a depistat substanța Tetrahydrocannabinol, prin urmare rășină de cannabis, cu o cantitate de 0,139 g (0,135 g f 0,004 g) care, conform Listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr.79 din 23.01.2016, constituie proporții mari, pe care le-a păstrat ilegal în domiciliul său din s. xxxxx, fără autorizația corespunzătoare până la data 29 noiembrie 2018, aproximativ ora 18:00, atunci când au fost depistate și ridicate de către angajații IP Florești în cadrul perchezitiei la domiciliu.

Tot el, la 29.11.2019, în jurul orei 18:00, aflându-se la domiciliul său situat în s. xxxx, în urma înțelegerii prealabile și împreună cu xxx, având scopul consumului personal și fără scop de înstrăinare, au preparat după care au păstrat droguri într-un recipient confecționat din sticlă, în care conform raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/2-1233 din 13.03.2019 s-a depistat Metamfetamin, cu o cantitate de 0,082, care, conform Listei substanțelor, narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr 23.01.2016, constituie proporții mari, care au fost depistate și ridicate de către angajații IP Florești, în cadrul perchezitiei.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Lungu Alexandru în numele inculpatului Puiu Eduard prin care a solicitat admiterea apelului declarat, casarea sentinței instanței de fond și emiterea unei noi hotărâri prin care să-i fie aplicată pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 luni și cu suspendarea executării pedepsei în baza art.90 alin.(1) Cod penal.

3.1. În motivarea cererii de apel, avocatul Lungu Alexandru în numele inculpatului Puiu Eduard a menționat că:

- în partea descriptivă a sentinței de condamnare este menționat că s-a respins solicitarea procurorului de încasare de la inculpați a sumei de 2800 lei cu titlu de cheltuieli judiciare din motiv că nu se încadrează în norma art. 227 Cod de procedură penală, însă în dispozitivul sentinței s-a dispus încasarea în mod solidar de la inculpați a cheltuielilor de judecată pentru efectuarea expertizei judiciare în sumă de 2800 lei;

- se constată divergențe între partea descriptivă și dispozitivul sentinței.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 14 iulie 2020, apelul declarat de către avocatul Lungu Alexandru în numele inculpatului

Puiu Eduard împotriva sentinței Judecătorei Soroca, sediul Florești din 17 decembrie 2019 a fost respins ca nefondat, sentința menținută fără modificări.

4.1. În motivarea soluției, instanța de apel a menționat că, instanța just încadrând acțiunile inculpatului Puiu Eduard în baza art.217 alin.(3) lit.b) Cod penal - „circulația ilegală a drogurilor, adică prepararea și păstrarea drogurilor, săvârșite în proporții mari și fără scop de înstrăinare, săvârșite de două persoane.”

Instanța de apel a stabilit că, vina inculpatului Puiu Eduard în comiterea infracțiunii incriminate pe deplin a fost stabilită de către probele administrate pe dosar în faza de urmărire penală acestea fiind acceptate de inculpat prin cererea depusă până la începerea cercetării judecătorești și acceptată de instanța de fond prin încheierea din 06.09.2019.

Instanța de apel a notat că, pedeapsa aplicată lui Puiu Eduard de către instanța de fond este adecvată și nu contravine prevederilor legii, dat fiind, că sancțiunea art.217 alin.(3) lit.b) Cod penal prevede ca pedeapsă închisoare de până la 4 ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 6000 la 8000 unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate sau cu lichidarea persoanei juridice.

Instanța de apel referitor la solicitarea inculpatului de a fi aplicate prevederile art.90 Cod penal și faptul, că pedeapsa aplicată în privința sa este prea aspră sânt contradictorii circumstanțelor și împrejurărilor de fapt stabilite de către instanța de fond și cea de apel pe parcursul judecării cauzei, a notat că pedeapsa fiind aplicată în limitele sancțiunii articolului incriminat.

Instanța de apel a reținut că, la numirea mărimii și formei pedepsei în privința inculpatului Puiu Eduard, prima instanță corect a ținut seama de prevederile art.364¹ alin.(8) Cod penal, care prevede aplicarea pedepsei în cazul judecării cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale, ce țin de gravitatea faptei penale, urmările prejudiciabile, motivul săvârșirii infracțiunii, mai mult ca atât inculpatul anterior a fost condamnat.

Instanța de apel referitor la argumentele avocatului precum că în partea descriptivă a sentinței de condamnare este menționat că s-a respins solicitarea procurorului de încasare de la inculpați a sumei de 2800 lei cu titlu de cheltuieli judiciare din motiv că nu se încadrează în norma art. 227 Cod de procedură penală, însă în dispozitivul sentinței s-a dispus încasarea în mod solidar de la inculpați a cheltuielilor de judecată pentru efectuarea expertizei judiciare în sumă de 2800 lei, a notat că aceasta este o eroare mecanică comisă de către judecătorul instanței de fond și întradevăr corect a

fost admis demersul părții acuzării referitor la încasarea cheltuielilor de judecată.

5. Decizia instanței de apel din **14 iulie 2019**, a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Ciubara Mariana în numele inculpatului, prin care invocând în calitate de temeiuri prevederile **art. 427 alin. (1) pct. 10)** Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 14 iulie 2020 și sentinței Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 17 decembrie 2019, ca fiind neîntemeiată, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului Puiu Eduard Aurel să-i fie stabilită o pedeapsă non privativa de libertate.

5.1. În motivarea recursului ordinar, avocatul Ciubara Mariana în numele inculpatului, a menționat că:

- atât în instanța de fond, cât și în instanța de apel, nu a fost demonstrat și constatat faptul că ar fi inefficientă stabilirea în privința inculpatului a unei pedepse mai blânde, neprivative de libertate;

- aplicarea unei pedepse privative de libertate poate fi aplicată doar atunci, când se demonstrează că o pedeapsă de altă categorie nu-și va atinge scopul;

- luând în considerație personalitatea inculpatului, care a recunoscut vina, s-a căit de cele comise, a conștientizat cele comise, pe caz sunt întrunite cumulativ condițiile, care ar permite aplicarea unei pedepse non privative de libertate.

6. Referință asupra recursului nu a fost depusă.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente:

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel. Astfel, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și/sau material. Prin urmare, recursul este declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, atunci când titularul acestuia invocă temeiuri care în mod evident nu sunt subsecvente circumstanțelor cauzei sau când argumentele formulate de recurent nu au un fundament juridic.

Reieșind din recursul declarat se atestă, că autorul acestuia îl întemeiază în baza pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Lecturând textul recursului ordinar declarat de către avocat, Colegiul penal constată că titularul cererii de recurs critică decizia instanțelor de fond, în latura stabilirii pedepsei, invocând totodată că în privința inculpatului urma a fi aplicată o pedeapsă non privativă de libertate.

Instanța de recurs reține că, potrivit recursului, partea apărării își exprimă dezacordul doar cu faptul că pedeapsa stabilită inculpatului este prea aspră, insistând asupra aplicării unei pedepse non privative de libertate în privința inculpatului. Astfel, instanța de recurs ordinar supune verificării decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept prevăzută de pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală care prevede, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel atunci când: s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Analizând decizia instanței de apel, în raport cu argumentele recursului privind aplicarea față de inculpat a unei pedepse individualizate contrar prevederilor legale, Colegiul constată, că astfel de teme nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, or, instanța de apel în motivarea deciziei adoptate, s-a expus asupra acestor argumente, pe care instanța de recurs ordinar o susține și repetarea căreia nu o consideră necesară.

În acest sens, Colegiul penal reiterează că potrivit prevederilor art. 7 Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Potrivit prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și, respectiv, are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

În conformitate cu art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovată de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei

aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

În esență, argumentele recurentului se axează pe dezacordul cu aplicarea de către prima instanță a pedepsei sub formă de închisoare, considerând că a făcut o individualizare greșită a pedepsei penale aplicate inculpatului ce i se incriminează, instanța de fond și cea de apel nemotivat și neîntemeiat au considerat că scopul pedepsei poate fi atins prin aplicarea celei mai aspre pedepse.

Examinând argumentele formulate de recurent prin prisma temeiului de casare invocat, Colegiul penal concluzionează asupra netemeinicii acestora, din următoarele motive.

Prin criteriile generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal.

Aceste pedepse sunt: minimum și maximum general și minimum și maximum special prevăzut de fiecare infracțiune în textul incriminator. Categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă – amenda până la cea mai aspră – detențiunea pe viață.

Astfel, Colegiul penal reține, că în speța dată, persoanei declarate vinovate, i s-a aplicat o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii prevăzute articolului respectiv din Codul penal.

Colegiul penal accentuează că, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității

sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

De asemenea, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane.

O pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Colegiul penal în acest sens indică că, la stabilirea pedepsei instanțele ierarhic inferioare au argumentat detaliat soluția adoptată și au ținut cont de dispozițiile art. 75 Cod penal. Pedeapsa stabilită inculpatului în baza art. 217 alin.3) lit. b) Cod penal, prin aplicarea dispozițiilor art. 85 alin.(1) Cod penal și art. 364¹ alin.(8), a fost aplicată de către prima instanță în limita sancțiunii prevăzute de articolul incriminat, just aplicând și prevederile art. 90¹ alin.(1) Cod penal.

Astfel, Colegiul penal conchide, că în speță instanțele au ținut cont în măsură deplină de principiile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de personalitatea inculpatului, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, astfel fiind respectate dispozițiile art. art. 61, 75 Cod penal, stabilindu-i o pedeapsă echitabilă pentru fapta săvârșită, sub formă de închisoare pe termen de 4 ani și 2 luni închisoare, dintre care 2 ani și 2 luni închisoare cu executare, iar termenul rămas de 2 ani fiind suspendat condiționat conform art. 90¹ alin.(1) Cod penal.

Colegiul penal ține să menționeze că, este neîntemeiat argumentul recurentului privind aplicarea unei pedepse non privative de închisoare în privința inculpatului Puiu Eduard, invocând că instanțele ierarhic inferioare nu au ținut cont de toate circumstanțele cauzei la aplicarea pedepsei, or, la aplicarea pedepsei s-a ținut cont de personalitatea inculpatului care nu este la prima abatere de legea penală, în raport cu fapte antisociale comise de Puiu Eduard, care însă nu l-a făcut să conștientizeze rolul educativ al pedepsei, precum și cel de prevenire a continuării activității criminale.

Totodată, cercetând decizia instanței de apel sub aspectul aplicării pedepsei inculpatului Puiu Eduard, Colegiul penal reieșind din circumstanțele și de vinovăția inculpatului, conchide că pedeapsa aplicată este corectă, legală și echitabilă, corespunde atât principiului proporționalității cât și scopului pedepsei penale, restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât în partea acestuia cât și a altor persoane.

Rezumând cele expuse, Colegiul penal statuează că temeiurile pe care s-a bazat avocatul Ciubara Mariana în numele inculpatului, în recursul declarat, nu sunt imputabile deciziei atacate, deoarece în urma examinării acesteia, se conchide că instanța de apel a analizat obiectiv circumstanțele cauzei și a dat răspuns la toate motivele expuse în apel în coraport cu poziția apărării și a argumentelor de motivare a soluției emise de prima instanță, astfel fiind atestat că decizia instanței de apel corespunde normelor procesual-penale, este legală și întemeiată.

Colegiul penal notează că, instanța de apel și-a argumentat just concluziile sale, argumente pe care instanța de recurs le acceptă și le însușește, fapt ce corespunde jurisprudenței CtEDO (*cauza Albert vs. România din 16.02.2010*), în care Curtea statuează că, art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument, cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Din considerentele expuse, instanța de recurs conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, fiind corect individualizată pedeapsa inculpatului conform prevederilor legale, în consecință impunându-se dispunerea inadmisibilității recursului ordinar declarat la caz, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Ciubara Mariana în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 14 iulie 2020, în cauza penală în privința lui *Puiu Eduard xxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **30 decembrie 2020**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda